

IN MEMORIAM

ERICH WERFT

dipl. ing. njege krajobraza
ovlašteni krajobrazni arhitekt

/Sisak, 11.09.1954. – Sisak, 20.04.2006./

Zatečeni iznenadnom smrću dragog kolege i poslovnog prijatelja Ericha Werfta dopustite da Vama, obitelji i radnim kolegama, izrazimo duboku sućut. Erichov entuzijizam i neugasiva želja za napretkom naše struke daleko nadilaze svaku vrstu interesa. S toga svima nama, njegovim kolegama, Erichov iznenadni odlazak predstavlja veliki gubitak.

S poštovanjem i tugom - Hrvatsko društvo krajobraznih arhitekata!

Ovih nekoliko riječi iz jednog od nebrojenih brzojava sućuti traže nove i nove, kako bi formirale pljusak, bujicu, poplavu koja će odbaciti stegu riječnog korita, puniti jezera i rušiti brane. U današnjem vremenu kad su mnoge istinske vrijednosti svedene na razinu trice, i kad je stara rimska uzrečica *Panta rhei* (Sve teče) oduzela životu draž predaha želim se, u ime svih dragih i ljepoti privrženih ljudi, zahvaliti na privilegiju življenja u vremenu Ericha Werfta.

Ovaj Don Quijote hrvatske krajobrazne arhitekture s četiri je godine iz rodnog Siska zaplovio put Zapada, gdje je spoznao svoje poslanje i u Stuttgartu na *Stručnom sveučilištu Nürtingen* završio četverogodišnji studij i stekao vrhunsku naobrazbu dipl. ing. njege krajobraza (*Landespflege*) – specijalistički smjer uređenja vrtova, parkova i sportskih terena. S višedesetljetnim iskustvom i ugledom vraća se, 1995. godine, u Sisak gdje utemeljuje tvrtku «Horting Siscia», koja 2001. prerasta u poduzeće «Horting Sisak d.o.o.». U krivo vrijeme, i na krivo mjesto??? Za čovjeka vizionarske percepcije, nepresušnog

vrela ideja, liberalnih nazora, revolucionarnih stavova i strasti za ustaljenu praksu, senzibiliteta i vokacije gurua...svako je vrijeme, i baš svako mjesto, pogrešno.

Zanemarujući ovo pravilo Erich je, vođen željom da okupi i ujedini najkvalitetnije hrvatske hortikulturne stručnjake, i nesebično im prenese recentna svjetska znanja, 1996. pokrenuo «*Hrvatski seminar perivojne kulture*» - otvorenu i, nadasve tolerantnu, javnu tribinu o svim problemima i aktualnostima hrvatske perivojne kulture. Prvi je održan u Opatiji, a zatim slijede seminari u Osijeku 1997., Zadru 1998., Sisku 1999., Opatiji 2000., Zagrebu 2001., Splitu 2002. i Varaždinu 2003. godine. Seminari su organizirani pod visokim pokroviteljstvom nadležnih ministarstava, te nazočnost više od stotinu hortikulturnih djelatnika iz cijele Hrvatske (uglavnom inženjera agronomije i šumarstva). Sudjelovanjem stručnih predavača iz Njemačke, Italije i drugih zemalja, uz ostalo, označava i našu stručnu povezanost s Europom, a kako je svaki od osam seminara pratio i zbornik, zahvaljujući Werftovim idejama, upornosti i radu sa suradnicima promijenila se i struka, a nadamo se da će i hrvatska krajobrazna kultura i umjetnost.

1999. godine postaje član Hrvatske komore arhitekata i inženjera u graditeljstvu, te stječe pravo na uporabu strukovnog naziva «Ovlašteni krajobrazni arhitekt».

Ipak, primarni mu je cilj bio realizirati krajobraznu renesansu svoga Siska. Nastavljajući se na rezultate i baštinu naših pradjedova, uz beskrajni osobni angažman i žrtvu, preferirajući samo zdrava i njegovana stabla, realizirao je nekoliko hortikulturnih bisera Siska – drvorede u Ulici lipa i ul. Marka Marulića u «Vrbini», Park «Kontroba», dječje igralište «Brzaj»; ali i Hrvatske – elitni vrt Tvornice duhana Rovinj, intenzivne krovne vrtove zagrebačkog Kaptol centra, park Američke ambasade u Buzinu kraj Zagreba, dubrovački Park Trsteno (sanacija starih platana), varaždinski Park Pape Ivana Pavla II... za što je dobio niz priznanja struke, i divljenje ljudi koji razumijevaju ljepotu i duh XXI. stoljeća.

Za čovjeka Erichove energije i poduzetnosti, nepomirljivog borca za postulate struke, mnogo više je projekata ostalo, nažalost, u sferi zamisli. Samo nekoliko dana prije smrti u razgovoru mi je otkrio projekte koji bi Sisku

priskrbili epitet «hrvatske hortikulture meke». Samo mali broj ljudi vidi daleko i teži tom dalekom, bez obzira na posljedice. Entuzijizam i strast nisu mogli poništiti žal za nedostignutim statusom «gradskog vrtlara». Sa 110 hektara zelenih površina samo u užem središtu, ali desetljećima zapuštenih, Sisak vapi za vrtlarom s imenom i prezimenom, vrtlarom koji bi bio istinskim gradskim brandom. Nažalost, Erich Werft to neće postati!

Smrt je, vođena maximom da je za čovjeka najtužnije kad mu se počnu ostvarivati najveće želje, bila brža i uvjerljivija od gradskih vlasti, i s našim neprežaljenim prijateljem potpisala ugovor za prvog vrtlara Nebeskog vrta.

Bogdan Arnautović